

תנו רבנן לעולם יהא אדם רך כקנה ולא יהא קשה הארץ מעשה שבא רב אלעזר

(בן רבבי) [ברבי] שמעון מגדל גדור מבית רבו והיה רכוב על החמור ומטיל על שפת הנהר ושם שמה גדולה והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר אמר לו שלום عليك רב ואלה החזיר לו אמר לו ריקה כמה מכוער אותו איש שמא כל בני עירך מכוערים כמוותך אמר לו איני יודע אלא לך ואמר לאומן שעשאני כמה מכוער כדי זה שעשית כיון שידע בעצמו שהחטא ירד מן החמור ונשתטה לפניו ואמר לו נענית לך מחול לי אמר לו איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמר לו כמה מכוער כדי זה שעשית היה מטיל אחריו עד שהגיע לעירו יצאبني עירו לקראותו והוא אומרם לו שלום عليك רב רבי מורי מורי אמר להם למי אתם קורין רבי רבי אמרו לו זה שמטיל אחריך אמר להם אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל אמרו לו מפני מה אמר להם לך וכך עשה לי אמרו לו אף על פי כן מחול לו שאדם גדול בתורה הוא אמר להם בשביבכם הריני מוחל לו ובלבך שלא יהא רגיל לעשות כן מיד נכנס רב אלעזר בן רב שמעון ודרש לעולם יהא אדם רך כקנה ולא יהא קשה הארץ ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילים ומזוזות:

ך כקנה

תלמיד בבל מסכת תענית דף כ/א

אמר רב יהודה אמר רב לברכה דאמר רב שמו אל בר נחמני אמר רב יונתן Mai דכתיב נאמנים פצעי אהוב ונערתו נשיקות שונות טובה קללה שקליל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שבירכון בלעם הרשע אחיה השילוני קלין בקנה אמר להם לישראל והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה מה קנה זה עומד במקום מים וגוזעו מחליף ושרשו מרוביין ואפילו כל הרוחות שבועלם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו מקומו אלא הולך ובא עמהן דממו הרוחות עמד הקנה במקומו אבל בלעם הרשע בירכון בארץ ארזים (על מים) מה ארץ זה אינו עומד במקום מים ואין גזו מחליף ואין שרשו מרוביין ואפילו כל הרוחות שבועלם נושבות בו אין מזיזות אותו מקומו כיון שנשבה בו רוח דרוםית עוקרטו והופcta על פניו ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה נביאים וכתובים.